

Op de eerste zondag van 2014 stonden we stil bij de stille Psalm 62.
 We zongen uit Psalm 18:1,9, 61:3, 62:1,4, 63:3, Gezang 20:1,2,7, 398:1,5,7, EL 12 en 430

Onrust komt in het leven van David, als hij vreemd gaat met zijn buurvrouw Batseba. De profeet Nathan komt hem vertellen dat het zwaard niet van zijn huis zal wijken en dat het kwaad van binnenuit zal komen. Eerst verliest David de baby die Batseba baart.

Op een kwade dag wordt één van zijn zonen (Amnon) verliefd op één van zijn dochters (Tamar). Deze kinderen hebben verschillende moeders. Amnon vergrijpt zich aan zijn zus. David heeft boter op zijn hoofd en doet niets. Maar Thamars broer Absalom is woest en hij vermoordt Amnon. Nu grijpt David wel in, hij verbant Absalom. Na jaren mag Absalom terug komen, maar David wil hem niet zien. Absalom is helemaal klaar met zijn vader en beraamt een staatsgreep, samen met Achitofel, de grootvader van Batseba. David moet vluchten. Er komt een gevecht, waarbij Absalom sneuvelt. Als een gebroken mens komt David terug. De mensen zijn benieuwd wat hun koning zal zeggen...

Stil.

Alleen bij God. Hij is mijn redding (Hebreeuws: Jesjoea = Jezus) en mijn rots.

Dat is Psalm 62. Tussen de rotsen aan de overkant van de Jordaan is David stil geworden.

In de voorgaande Psalm bidt hij zelfs: *brengh mij op een rots die te hoog voor mij is*. God is de rots waarop David schuilt, maar God moet hem er ook nog eens op helpen! Zo blijft er heel weinig over om trots op te zijn. David zegt niet dat hij er zo sterk uit gekomen is. Of dat zijn geloof zo rotsvast geworden is. Rotsvast is de rots. Ik wankel niet, want Hij staat vast.

Het is opvallend dat David deze belijdenis maar moeilijk kan vasthouden. Al in de Psalm zelf raakt hij toch weer uit zijn balans en moet hij zichzelf aanmoedigen: Stil, mijn ziel, wees stil! Zodra hij zijn tegenstanders maar weer even voor zich ziet, glibbert hij van de rots. Het bootje van David gaat soms aardig heen en weer en het is alleen dankzij het anker dat hij op zijn plaats blijft.

Eenmaal heeft God gesproken (in de tempel), tweemaal heb ik het gehoord (tussen de rotsen). De preek van zondag echoot na als je alleen bent. *Wanneer ik wakend in de nacht mijn ziel bij U Heer laat vertoeven, dan mag ik weer uw goedheid proeven* (Psalm 63:3 Liedboek).

Gesprekspunten. Bekijk eerst even welk punt je sowieso wilt bespreken. Of misschien iets heel anders.

1. Waar denk je aan bij een 'rotsvast geloof'?
2. Praat eens door over dat zinnetje: ik wankel niet, want Hij staat vast.
3. Er kan ellende in je leven komen, buiten je eigen schuld. David heeft de ellende min of meer over zichzelf heen gehaald. Wanneer lijkt het je gemakkelijker om God als je rots te accepteren?
4. Je kunt schuilen op of in een rots. Je kunt je er ook op stuk lopen of erover struikelen (Jesaja 8:14). Kun je bedenken wanneer je meer de neiging hebt om bij God te schuilen, en wanneer om over Hem te struikelen?
5. Alleen bij God. Durf allemaal eens minimaal één ding te noemen, waarop je leventje gebouwd is - buiten God alleen om.
6. Op welke manier echoot een zondagse dienst bij jou na?
7. Voor wie meer wil.
  - a. Vers 2-3 lijken heel erg op vers 6-7. Breng de verschillen eens precies in kaart en probeer die te verklaren. Wat hebben vers 4-5 ermee te maken?
  - b. Hoe komt het woord 'rots' in het Nieuwe Testament naar voren?